

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Néptanfóknak egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1,50.
Egyes szám ára 10 kr.

Feloldó szerkesztő:
Dr. MOLNÁR GYULA.

Megjelenik hetenkint kétszer: **vasárnap és csütörtökön.**
Szerkesztőség: **Gromon- és Zrínyi-utca sarkán.**
Kiadóhivatal: **Csendes-utca TOTH-féle ház.**

Ellentétek.

A társadalom nagy politikája lépést tart a nemzetek politikájával. Itt azonban több az önzés, több a magán érdek, mint amott. Dynasztiák sohasem azonosítják magukat a nemzetekkel, annál kevésbé azok társadalmával, mert egy társadalom magában véve divergáló elemek összessége, melyeknek csak végezzük egy s melyeknek csak eszményképük ugyanaz.

És ennek a végezelnek elérése közben támadnak az ellentétek az emberiségben. Ellentétek, melyek csak más más eszközökkel való munka s mégis elkieseredett harcoknak okozói az életben.

Az üdvösségért, a jóléért való harc ez, egy örökös keresztúton való forgás, mely szörnyen megnehezíti a választást, mely harcba viszi az embereket, hogy küzdjenek chimerák ellen, melyek nem léteztek soha, melyek nincsenek sehol.

És ez a láthatatlan ellen való harc legjobban sújja a harcolókat. A küzdő sohasem látja, hogy mikor sebezte halálra embertársát és a halálra sebezett ember sem látja, hogy vérzik és hogy nem jön segítségére az emberszeretet.

Ez a harc sok áldozatot követel.

Nagyon sok halottat látni, a kik élnek, de életük nem számít a társadalomban, létük vegetáció, lassú, keserves út a pusztulás felé.

Az első és főellentét a rendek képezik.

Ebben a demokra világban, mikor mindenki mellett veri, azt mondván, hogy csak polgár a polgár, léteznek a rendek. A hindu kasztok kendőzött alakban állanak előttünk, melynek ép úgy megvannak a legmagasabb hatalmasai, mint a páriái. Hiszen mi magunk is előljük olykor magunkat és szólunk legmagasabb urak-

ról legfelsőbb tizezerről, a polgári középosztályról és a negyedik rendről, a munkás szegény-osztályról.

De van valami egyenlő is bennünk és ez a teherviselés. — Abszurdum azt hinni, hogy a szegény ember, a ki talán közvetlenül nem fizet adót, nem vesz részt a közterhekben. Sőt nem esalódunk, ha azt mondjuk, hogy a szegény ember aránylag sokkal jobban meg van adóztatva, mint a gazdag, mert ő éppen úgy megfizeti a behozatali vámot külföldi cikkek után, mint a többi polgár, a kinek jövedelmei talán száz és százszorosan fölülmúlják az övét.

Pedig a rendi ellentét nem tömpül, hanem folyton élesedik. Anyyira elkülönzik magukat a rendek egymástól, hogy lehetetlen a szomorú következményeket előre nem látni. Minden józan polgárnak, fokozott erővel kellene odabatnia, hogy ez az ellentét elmúljon, lassankint egészen el, még mielőtt az élet összesűrűlődnék és nyílt harcra vezetne a rendi kérdés.

A francia forradalom a harmadik, a polgári rend harca volt a hatalom ellen. Most hatalmában erősen növekszik a negyedik rend s a társadalom előzheti meg csak az új átalakítások véres harczeit az által, ha az ellentéteket idejekorán eloszlatni igyekszik.

A második ellentét a vallás.

Vannak emberek, a kik ezt a kérdést nem szeretik feszegetni. Jobb is, ha az ember elkerülheti, de számdékosan előle kitérni nem lehet. Olyan kérdés ez, mely megoldásra vár.

Nem fogunk direkté vallásokat nevezni, mert az odiosus dolog. Azt hisszük, hogy elég rámutatni az örvényre, mely nemesak egyes vallások között, de minden vallás felekezetei közt tátong. Azt a gyűlöletet természetesen ellenszenvét minden polgár érzi mélyen, mely

más vallásnak részéről ellene irányul, s nem esalódunk, ha azt mondjuk, hogy annak az ellenszenvnek természetellenes támasztója az iskola.

Volt alkalmunk figyelemmel kísérni a vallástani oktatási órákat.

Volt alkalmunk tapasztalni, hogy a káthédra körül sohasem hangzott el ez a szó „türelem”. Volt alkalmunk hallani többször, hogy a fogókony lelkű ifjuság kedelbe miként oltják be a vallási türelemnek az ellenkezőjét.

Ez utóbbiak számalmas kivételek voltak, de nem az előbbieik. A kik éveken át tanították egy-egy vallás hitelveit, a kik évtizedek ifjuságát tanították meg az Istent tisztelni, azok ajkáról sohasem hangzott el ez a mondat, hogy:

„Tiszteld a más vallását is!”

Innen van az, hogy éppen ebben a tekintetben csesül ki leginkább az ellentét.

Láthatjuk saját szemünkkel mindennap, minden órában azt az ellentétet s éppen a szomorú tapasztalatok mutatják azt, hogy évtizedek kellene hozzá, hogy józan társadalmi politikával ez az ellentét megsemmisüljön s a polgár simuljon a polgárhoz, mint egy építmény kövei a másikkhoz.

Az ellentétek eltüntetése legyen minden polgárnak főtevékéje. A társadalom új épületéhez hord egy-egy követ az a polgár, a ki lerázza magáról az előítéletek porát és pókhálóját, a modern eszméket teljes erejükben megérti.

Lesznek emberek, a kik rebelleseknek tartják ezeket az eszméket, de hát nem tartották-e rebelleseknek a francia forradalom hőseit, nem mondják-e még ma is lázadásnak a mi szabadságharcunkat, mely pedig a legtisztább, a legönzetlenebb harc volt a szabadságért.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

A Pista gyerek titka.

Hét vármegyében nem volt senkinek olyan duhaj, mulató fia, mint az öreg Tajkosnak.

Csupa tűz, csupa elovenség volt a gyerek, „rossz mint az ördög!”, szokta az apja mondani.

Tizenhat városban végezte a fiú a gymnáziumot. Sehohsem bírták ki tovább felelendőndő, ki kellett esapni.

Mikor a jogakadémiára ment, nem volt olyan hét, hogy a nevét ne lehetett volna olvasni a Budapesti Hirlapban; tüntetés, párbaj-affaire, sportbravurok napirendben voltak; most egy hamis kártyást dobott ki az ajtón, — holnap asszonyt szöktetett, aztán megverekedett a férjfel, megint visszajött Budapestre, földhöz vágta a Renc-cirkusz legörösebb akrobatáját, s így ment ez végtelenül.

Az öreg Tajkos nagyon elkieseredett ezek miatt, de hiába ment föl Budapestre, sohasem találta meg a lakását, biába irt neki szemrehányó leveleket, a fiú olyan humoros válaszokat adott, hogy az öreg halálra kacagta magát.

Az az egy meg volt a fiuban, hogy adósságot nem csinált soha, megelégedett azzal a száz forinttal, a mit az apja havonként küldött neki.

Egyszer aztán a lapok nem irtak Tajkos Pistáról semmit, még csak rendező bizottságok között sem lehetett olvasni a nevét.

Az öreg Tajkos egynéhány hónapig türelmetlenkedett, aztán irt, könyörgött a fiának, hogy mi az ördögöt csinál, talán baja van, talán beteg, talán nem elég a havi pénz.

A fiú visszafelelt, hogy nem csinál semmit, csak dolgozik, mint más becsületes ember, nincs ő neki semmi baja, csak az étvágya erős, a pénze meg nemhogy kevés volna, sőt inkább nagyon is elég.

De már erre nagyon is megijedt az öreg, mert igen rossz jel az, hogy a fiú javulás mutatkozik; bizonyosan hiba van ott a kréta körül.

Írt egy bizalmas levelet az akadémia dékánjának, elmondta a levélben, hogy igen aggódik, mert Pista az ő egyetlen fia, szép birtok és vagyonos menyasszony vár rá; nem bánja, ha rossz is a fiú, csak amugy ne romoljon el; nem bánja, ha nem is tanul, csak amugy ne legyen baja, megélhet az a tudomány nélkül is szépen.

A dékán válasza harmadnapra megérkezett. Csak ennyi volt:

„Uram! Az ön Pista fia három hónap óta az akadémianak legpontosabb, legkomolyabb és legszűbb reményekre jogosító hallgatója.”

De már erre még inkább megijedt az öreg ur. Bizony ne legyen az ő fiából szabopenezs! Nem akar ő befelé könyvkuckacot nevelni! Eljen ugy, mint más becsületes ember; tudomány nélkül. Majd bizony, hogy még elsorvadjon, mint a professzorok, meggorbúljon, mint a templomi vén kódis, — de már ennyire nem hagyja süllyedni!

Befogatott a négylovashoz, teli rakatta a ládát sonkával, és töpörtös pogácsával, aztán átszaladt a szomszéd birtokoshoz, hogy hadd menjen vele a Katia is, a Pista leendő felesége, a kivel már születése előtt eljegyezték.

Hanem a szép kis menyasszonynak éppen migrainje volt, nem mehetett, Tajkos bácsi pedig nem akart addig várni; égett talpa alatt a föld!

Béült hát a hintóba egyedül és elhajtott.

Nyolc óra előtt már ott állott az akadémia előtt, várta a fiát.

Mikor a hollós templom tornyán konogni kezdett az óra, egyszer csak látja jönni a deli termett szép ifjút, megismerte már messziről, pedig most a kalapja nem volt fölrevágva, a hodros nyakkendő hiányzott álla alól, szivar nem volt a szájában, sétapálcá sem a kezében, a mellette elmenő hölgyekre nem nyujtott nyakat s nem vágott monoklit.

Az öreg ur eléje sietett s így kiáltott:

— Pista!

Hozzá akarta még tenni: „Mi lett belőled?”, de a viszontlátás öröme elfojtatta szavát.

A fiú meghökent, némi pír futotta be az arczát, de azért látható örömmel ölelte át az öregot.

— Hát mi bajod neked, hogy olyan jó lettél?

A fiú komolyan felelt.

— Hát mi baja az édesapámnak!

— Hogy a pokolba ne volna baj, hát azt érdemlem én tőled, hogy elrontsd magadat? Hát nem küldök én neked elég havi pénzt; miért nem mulatsz, — miért nem vered földhöz az akrobatákat, miért nem hívod ki versenyre az uszómestereket? Ha a nyakad kitörök, azt nem bánom úgy, mint ha nyavalyás filiszter lesz belőled. Viszlek haza, légy paraszt, légy ur, házassodjál meg!

— De nem megyek ám!

— Hát mért?

— Majd meg tudja.

— De én akarom.

— Sajnálom, ha megharagudnék érte, de maradnom kell.

— Kell?

— Muszáj!

Ezt oly határozottan mondta a fiú, hogy az apa nem mert megújítani a parancsot.

— Adósságod van talán?

— Egy krajeár sínes.

— Valami becsület-ügy?

A fiú egy pillanattig gondolkodott, aztán így felelt:

— Olyanféle!

— Soká tart?

— Talán örökké!

— Az öreg urat elfutotta a méreg, arca kivörösödött, szeméi égtek:

— Soha sem akarsz hazajönni?

A fiú gondolatokba merült, aztán eszöndesen felelt:

— Talán-talán.

— Hát beszélj, vagy nem voltam én neked mindig jó apád.

Ha valami bajod van, szólj, én kisegítelek.

— Igazán megtenné ezt? — kérde mohá örömmel Pista, de csakhamar ismét olkomolyodott.

— Pénz kell? Talán sok? Mindegy; adok.

A fiú mélyen ingatta fejét.

— Hát beszélj, mit tehettek érted!

— Jó szív kell nekem, apai jó szív.

— Hát nem bízol?

— Valami keveset!

— No hát ki vele!

A fiú bizalmatlanul nézett az apjára, aztán hirtelen lesütötte a szemét és ujjaival a kezében tartott könyv lapját kezdé gyurni. Aztán gyorsan rátekintett ismét az apjára és bátortalanul felelt!

— Meghazasodtam!

Mintha a menyörgős menyők csapott volna le az öreg Tajkos előtt, úgy megijedt.

Kezével maga elé kapott, s jó, hogy közel álltak a falhoz, mert az öreg hanyatt esett volna.

(Vége köv.)

A középkor hamar elfog nemulni, ha szemben találja magát a jelenel és ennek fokozott követelményeivel. A jövő árnyai is intenek megtérésre és bizonybizony nagy változásokat fog látni társadalmi tekintetben még ez a század is, melynek pedig már végét járjuk.

Bács-Bodrogh vármegye szabályrendelete

az árwapentár megatartására belügyminiszteri engedéllyel nem nyert községek árwapentárjait vagyonának a vármegyei árwapentárba leendő átadás, s ennek folytán a vármegyei gyámhatósági szabályrendelet 487-ik §-ának módosítása iránt.

6. §. Az eddig is részben érvényben álló 1876-ik évi május 9-én kelt vármegyei árvaügyi szabályrendelet 97-ik §-a értelmében a községi árwapentári kamatok és haszonbérlet után a községi közigazgatás, illetve községi jegyzők részére engedélyezett díjazás illetve fizetés, mindannyi községnél a folyó 1888-ik év végéig megszűnik, és a községek ezenel utatitának, hogy a községi közigazgatás fizetése iránt — mely eskü és községi pöntöről adható — a mennyiben eddig meg nem történt volna, még a folyó évben idejkorán szabályrendeletileg járási főszolgabírák útján a vármegye törvényhatósági közgyűlésnek jóváhagyás végett még a folyó 1888-ik évben felterjesztendő.

7. §. A községi árwapentári vagyon átadása az 1888-ik év végéig, illetve a vármegyei árvaszek által, a jelen szabályrendelet 1—4 pontjai értelmében kifűzött lezárási napig terjedő s ekként kitüntetendő állapot szerint történik.

Evégből az átadásra árvaszekkel felhívandó községek jegyzői, az árwapentári számlakönyvek alapján s az egyes számlák lezárási végeredménye szerint, az árwapentári naplók véglegesen történt lezárásának, mint a községi kezelés megszűntének napjig leendő számlaösszeállítás, a következő átadási okmányokat készítik el:

- a) az egyes árvaszek követelésének egyenkénti kimutatását;
- b) az egyes adások tartozásának egyenkénti kimutatását;
- c) a községi árwapentár mérlegét.

Ezen okmányok négy egyenlő eredeti példányban készítendők, a község bírja, jegyzője és közigazgatás által aláírandók, a község szűnyomatú pecsétjével ellátandók, az összeváltó zsinór végei a község pecsétjével lepecsételendők, és az árwapentár átadására kitűzött napon, az árwapentár megillatott összes eredeti kötelező nyelkekkel és egyéb netaláni okmányokkal együtt, nevezett községi előjárók által a vármegyei árvaszeknek átadandók.

Az átvettelt a vármegye községnevében az árvaszek elnöke által kijelölendő egyik árvaszeki főnök, tisztí ügyész, számvévo vagy könyvelő, az árvaszeki pöntörök és az ellenőrlésit, — kik a fent elősorolt átadási okmányokat — a kötelezőnyelk átvétele után átvételi záradékkal és aláírásukkal ellátva, ezeknek egy-egy példányát az átadó községi előjáróság tagoknak azonnal visszazadák, második példányát a kötelezőnyelkek s netaláni arany-és ezüstművelékek, ékszerekkel és egyéb drágaságokkal együtt, — melyek külön-külön a község és az árvaszek pecsétjével lezárta, a számadási érték kitüntetésével s az átadási okmány tételszámmal ellátandó borítékba helyezendők, — vármegyei árwapentári naplóban leendő egyenkénti bevezetés végett a nevezett árwapentári tisztviselőknél, harmadik példányát az árvaszeki számvévoség jelen volt tagjának a számlakönyvekben leendő egyenkénti előirások eszközlésére nyomban átadják, a negyedik példányt pedig az átadás illetve átvételről felvevő, az összes jelenlétük által aláírandó, és az árvaszek elnökének beiktatás és a további árvaszeki intézkedések megtétele végett átadandó jegyzőkönyvhöz esatolják.

8. §. Az előző pont szerint átvett kötelezőnyelk azonnal a vármegyei összesített árwapentár tulajdona gyamánál tekintendők és — ezeknek az árvaszek által netán szükségesnek talándó szabályszórú átálátása, (konvertálása), pótlása vagy megújítása, ugyszintén az egyes adások tartozásának felmondása, vagy per, illetve végrehajtás útján behajtása a vármegyei árvaszek jogköréhez, illetve kötelezőnyelk teendőhöz tartozandó.

Az ekként átvett árwapentári vagyonnak további kezelésére nézve a vármegyei gyámhatósági szabályrendelet szolgálna a vármegyei árvaszeknek irányadóul.

Az átadási okmányok alapján az átadó községek irányában netán szükségessé válándó intézkedések a vármegyei árvaszek által megtéendő.

9. §. Az árwapentári vagyon átadása után az illető községi előjáróság az árwapentári naplónak fenti módon eszközlött végleges lezárásig terjedő községi árwapentári számadást — az eddig fennállt és fent idezett régebbi szabályrendelet szerint — azonnal elkészíteti, és azt 15 napi községrendelet történt kitétele, a községi képviselőtestület általi előleges átvizsgálása, és a netalán tett észrevételeknek közgyűlési lejártyalása után, szabályszórú átvizsgálás és elintézés végett — az árwapentári vagyon átadásától számított három hónap alatt — a vármegyei árvaszekhez ökvetenlül felterjeszteti tartozik; a határidőnek be nem tartása esetében az árvaszek a számadást bárki által a község községére el készíteti, fennmaradván a községnek azon joga, hogy az ebbeli községeket a számadást elkészítési tartozott községben megvesse.

A jogvérvényesen elintézt utolsó árwapentári számadás eredménye szerint az árvaszek megállapítja azon összeget, mely mint árwapentári vagyon lett volna átadandó, s ehhez képest az egyes számlatételk helyesbítése s a netaláni hiányok az illető számadó vagy a község általi megtérítése iránt saját hatáskörében intézkedik.

10. §. Az átadott községi árwapentárakban talált felesleg vagy tartalékot az árvaszek által minden községre nézve egy-egy külön számlalapon könyvelendő, — és ezen volt községi árwapentári tartalékalapokból lesznok első sorban az illető község volt árwapentárának rendelőhözása érdekében netán felmerülő kiadások, és annak netaláni elő hiányait az árvaszek határozattal köpest fedezendők, melyekre nézve a mulasztás a volt kezelő közegeket és előjáróság tagjait nem terheli; ha az illető községi ár-

vapentárnak elő hiányai már ninesenek, a felesleg a többi községek átadott árwapentárának ilyenmő hiányai fedezésére, s a szükséghez képest a volt községi árwapentárak rendelőhözásánál netán felmerülő költségekre fordítandók az árvaszek által; az ezek után tisztán fennmaradó felesleg a vármegyei árwapentár tartalék-alapjának számlájára átívendő, és ezután mint ennek tulajdona a vármegyei gyámhatósági szabályrendelet értelmében kezendő.

11. §. Minthogy a községi árwapentári adások tartozásának törvény- és szabályszórú biztosítása, kötelezőnyelk kiállítása, előfogatása s a kölcsönök megszavazása, az eddigi gyakorlat és a vármegyei szabályrendeletek értelmében is az illető községek jogköréhez tartozott, és emellettva minden község az árwapentári adások tartozásának behajtásáigért eddig is felelős volt; az átadás alkalmával, illetve az átadól tartozott összegnek árvaszekileg történendő megállapításánál a községi volt árwapentárban netán felmerülő hiányért, ugyszintén az árwapentári adásoknak az átadási okmányokban kitűntetett, illetve az utolsó községi árwapentári számadás elintézésével helyesbített tartozásáigért és ezek behajtásáigért, az illető átadó község — az egyes kötelezőnyelkeknek az árvaszek által netán szükségesnek talándó átálakításig (konvertálásig), avagy a tartozásnak per, illetve végrehajtás útján behajtásig felelős marad, és minden ebbeli veszteséget — amennyiben a netán átadott saját feleslegéből az előző pont értelmében nem fedezhetik — a vármegyei árvaszek által elmarasztalándó, szabadságában állvan az illető községnek, az ebbeli hiányt a netán mulasztással terhelt községi közegben bírói uton magának viszatéríteti.

12. §. Amely községben a gyámoltaknak vagy gondnokoltak — árwapentári vagyonukon fölül — még ingatlan vagyonuk is van, és az netán a községmő által kezelitök; ezen ingatlanok az illető kiskörnek vagy gondnokolt gyámjainak, illetve gondnokoltak még a folyó év folyama alatt lejárta mellett további kezelést végett a községi előjáróság által átadandó, — s az ebbeli bejárak esetről-esetre külön jelentésekkel az árvaszekhez az előjáróság által azonnal felterjesztendők; ha azonban az illető gyámolt vagy gondnokoltak törvényszabta módon kinevezett gyámja vagy gondnoka nem lenne; ezen körülmény a szabályszórú gyámjálási jegyzőkönyv felterjesztése mellett az árvaszeknek azonnal bejelentendő.

13. §. A községi árwapentárak számlakönyvei az árwapentári vagyon átadása után is az illető községnek megatartandók, és a községi levéltárban megörveendők, ellenben az összes elintézt községi árwapentári számadások két példányban készítendők s minden egyes számadás mellékleteinek számát is kitüntetendő jegyzék mellett még a folyó év vége előtt további megörzés és bányimkor történelhő megtekintés végett a községi előjáróságok által a vármegyei árvaszekhez beküldendők, — magától értővén, hogy amennyiben az árwapentári naplók minden egyes tételénél a mellékletek száma bejegyzve nem volna, e bejegyzések a beküldés előtt a községi jegyzők által fogantositandók.

14. §. Ezen szabályrendelet — belügyminiszteri jóváhagyás után — a vármegyei alispán által kinyomatandó, és az árwapentár megatartására engedéllyel nem nyert községek előjáróságainak, ugyszintén a járási főszolgabíráknak két-két példányban, a vármegyei árvaszeknek pedig az árvaszek tagjai közt leendő kiosztás végett 25 példányban, megküldendő, — pontos fogantositása az árvaszek kötelezőnyelk tételén azzal, hogy a kérdéses árwapentári vagyon átvételének befejezése után, ennek mennyisége — a netán felmerült nagyobb nehezégek és az ezek iránt tett árvaszeki intézkedések felsorolásával — a vármegyei törvényhatósági bizottságok bejelentendők; hogy továbbá a jelen szabályrendelet hatályba léptetésével a vármegyei gyámhatósági szabályrendeletnek 487-ik §-a érvényen kívül helyezettik; és hogy a kérdéses árwapentár átvétele és a községi árwapentári számadások elintézése után, a részben még fentterült 1876-ik évi május 9-én kelt vármegyei árvaügyi szabályrendeletnek hatályba is megszűnik; magától értővén, hogy a kérdéses árwapentári vagyonnak pontos átadhatása végett a vármegyei árvaszek mindenképpel elő községekre nézve, hol az eddigi árwapentári számadások még el nem készitettek volna, intézkedni tartozik az iránt; hogy a hátralékos számadások a község községére mielőbb elkészitessenek, — szabadságában állvan az illető községnek, ebbeli költségeit a mulasztó községi közegben megveheteti.

Kelt Zomborban, Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 1888. évi június 27-ik napján tartott rendes évesgyűlés közgyűléséből.

Jegyzette:

Karácson Gyula s. k.
főjegyző.

Megyei s helyi hírek.

* Szavatolás póstai küldeményekért. Az Ausztriával megkötött posta- és távtelegráfvezetvény következőben némi változás szendveket a postainteintézet a szavatolásra vonatkozó, eddigi szabályait. E tárgyban a köz-kelendőnyi miniszter a következő rendeletk böcsötöta ki: Folyó évi augusztus 1-től kezdve a m. kir. posta, ugy a belföldi és az Ausztriával való forgalomban mint azon külföldi forgalomban, melyekre nézve külön szerződés vagy egyezmények nem kötöttek, a posta gondjára póstai küldeményekért és összeköért az egyetemes posta-egyesület szerződés és az ahhoz tartozó esomag, értekelvel, postautalványok és postai megbízási egyezmények határozatai szerint szavatol, oly hozzáadással, mindazonáltal, hogy a posta szavatolása a belföldi, valamint magyar-országk postosztaai forgalomban, (melyhez azonban az ország-magyar Lloydal kötöztetett forgalom nem tartozik) a felsőbb hatalom esélyeire is kiterjed. Enneköve a m. kir. posta a gondjára bízott köpostozati küldemények elvisezése, megvesonkulása vagy sérülése esetében, ha a kárterítési igény a fennálló szabályok szerint meg van állapítva, kárpótlás fejében a küldeményt megvesonit valaki két összegét fizeti ki, de értekvénylítés esetén eskü és nyilváníttott érték és ilyenek hányában 3 kg. súlyig 6 frt, 5 kg. súlyig 10 frt, ezenfelül pedig kilogrammonként további 2 frt értékig. Mindazon szavatolási kérdésekben, melyekre nézve az egyetemes postagazdasági szerződés és az ahhoz tartozó egyezmények nem intézkednek, mint a nyitva feladott pen-

zes levelek, névre szóló értékpapírok, késedelem, háboru stb. esetében a fennálló belföldi szabályok (L. Posta Tarifák 62., 87., 137. és 146. lal.) érvényesek, Kelt Budapestben 1888. évi június hó 18-ánálkán Baross, s. k.

* A megyei árvaszek tisztviselő és irodaszemélyzete tegnap délután igen sikerült mulatságot rögtönzőt a Ferenccsatorna vasúti lűdjánál. Volt ott szavatal, tornászatal, csefélvetés stb., de a mi fő kűtő paprikás és jó bor.

* Némagyarosítás Bricker Jakab kiskéri lakos nevének „Jaki”-ra magyarosítása belügyminiszterileg megengedötteti.

* Tűz. Pénteken éjjeli fél 11 órakor tűz ütött ki Valkov Gyúknak a Bánát külkörében levő egyik házán s rövid pár pillanat alatt teljesen elhamvadt a terület. Ugy hogy mire az első tűzoltó megérkezett, már Valkovnak másik, az előbbi mellett levő háza állott lángban. Szél nem fűtt ugyan, de a száraz anyag oly nagy erővel égett, hogy a földülő fűst magával hordta még a második utcára is a szíporkákat s így rövid idő múlva már a Petrásné-féle ház is nyaldosta a pusztító elem. Ennek a megmentésére sem lehetett már gondolni s az összegyűlt polgárság s tűzoltóság minden figyelmét s erőjét arra volt könytelen fordítani, hogy a szomszédos házak tehetőül távol tarthassa a tüzet. Egy óra lefolyása alatt mind a három ház teljesen elhamvadt kisebb-nagyobb melléképületekkel s s lokalizálni a vést valóban nemelő volt, mert úgy szólván minden ház udvarán van vagy istálló vagy valami felszer fele épület egészen külön állitva föl s a szomszédos házhöz közel. Tűzoltóink bámulatos tevékenységét tanúsították s a polgárság közreműködésével kifejelt nagy-buzgalomukkal volt csak köszönhető, hogy dacára a roppant nagy szárazságának és a nád tetejű házak közelségének, sikerült megatolni a vést elterjedését. Persze mikor odaértek már 3 ház állott lángban (mert hát meg kell engedni; késő is jeleztek a vést), s a helyszínére érkeztek között némi zavar keletkezett; azt sem tudták, mihez kezdjenek, később azonban midőn a helyzettel tisztában voltak, lazás és célirányos tevékenységöt fejtettek ki. Nagy volt a hiba, hogy a tűzoltószerek sem érkeztek meg azonnal s csupán az egyetlen 1—2 készletben tartott hordójára szoritkozta a munkások. De hát mindazonáltal nagyon sok köszönhető a tűzoltóegységnek, mely oly nagy veszedeleme nem is gondolt, mikor a vészjelt megadták. Valkovnak különben mindekké háza biztosítva volt 200—200 frt értékig.

* A bagattel pörök és a külföldi bíróságok — melyek alatt az osztrák és kir. bíróságok is értendők — kisebb polgári per ügyekben hozott ítéletei alapján, az illető külföldi bagattell bíróság által engedélyezett végrehajtás elrendelése és fogantositása a hazai királyi bíróságoknak, avagy a kisebb polgári per ügyekben eljárása hivatalozt hazai bíróságoknak hatásköréhez tartozik-e? A kir. kuria, egy felmerült ítéletügyi összejövetésen esetűhő folyólag, a külföldi bagattell bíróság ilyenmő megkeresésének elintézésére a királyi bíróságot mondotta ki illetékesnek, azért, mert a kisebb polgári per ügyek bíróságának korlátolt hatáskörét megszoalja az 1877. 22. t. c. olatyénképben, hogy azonnal megkeresés folytán sem járhat el a polgári per ügyek bírja; különben pedig a végrehajtási eljárása nézve megszoalja az idezett törvény 66. szakasza a kisebb polgári bíróság hatáskörét aképp, hogy az csak saját ítéleteit, és megkeresés folytán csak a hazai kisebb polgári bíróságok ítéleteit hajtathatja végre. Külföldi és osztrák bíróságok ítéletei alapján a kisebb polgári bíróság végrehajtást továbbá még azért sem rendelhet el, mert erre az 1881. 40. t. c. 3., 4. és 18. szakasza szerint csak az illető telekönyvi hatóság vagy járásbírósg van hivataloz. Az igazságügyminiszter e döntvényről a kir. törvényeszekekkel és járásbírósgokkal már értesítette, a belügyminiszter pedig a közigazgatási bizottságokat most hivta fel, hogy a területükön levő kisebb polgári bíróságokat megfelelőleg utasítsák.

* A „kiszűlő” artézi kut vize szép nyugodtan folyik végig az egész főútcán, városunk „legszebb” utcáján. Itt ugyanis ninesen bacillustermentő árok, s e víz pótálja azt. Utján egészen izsapos lett a kövezet s már határozottul való színt nyert a víz. Csodáljuk, hogy nem jut eszébe senkinek az illetekek közöl egyszerű kűtisztítatni a drobó urakkal. Pedig hát nem ártana! — Egy fűtcai lakó.

* Gyűjtés. Schmolka Mór, a bresztováci takarékpöntár dekér könyvegye f. hó 21-én barátainak buszalomát rendezett a 24-én végbement eskűjét megelözöleg. A szűvelés buszvettelek s tosztok által Reitzer Ignatz jankováci tanító a létesítendő zsidó tenitőarvház javára gyűjtést rendezett, melynek eredménye 6 frt gyűlt be, és összeg továbbítását végett a bács-megyei zsidó tanító-főök egylet elnökének, Walder Jakab tanár Bajára lett beküldve. Az összeghez hozzájárult: Schmolka Mór, Goldberger Gyula, Reitzer József 1—1 frtál, Goldberger Adolf, Ehrlich József, Stein Sándor, Skopál Adolf, Mézner Nándor, és Grossmann József 50—50 kral. Fogadják az adakozók az orsz. zsidó tanító-egylet nevében köszönetemet. Reitzer Ignatz.

* Az orsz. m. kir. zene és szűnművészet akadémiája szűnesítet osztályába lépni szűndökeztok újból figyelmelteti az igazgatóság, hogy a beiratások szeptember 6. napján kezdődnek, s 3 napon át d. u. 3-tól 5-ig tarttatnak az intézet helyiségében (keresepesi-ut, nemzeli-szűnház bérháza III. em.). Azokat, kik az operai osztályokra ölanatnak lépni különösen is figyelmeltetik, hogy a nm. miniszterium az operai osztályk tanítját, a következő tanévöl kezdve 70 frta emelte föl, s az eddig két évig tartó operai tanfolyamot az 1888—9. tanévöl három évre terjesztette ki. Ezen rendelet a jelenleg I. évet végzett operai növendékekre is kötelezo. Az operai osztályk éváró szűnpadi vizsgálatán azonban csak a második és harmadik operai osztályk növendékei lesznok felépeltetők, míg az első évesek csak ház vizsgálatán, az intézet szűnpadán fogják képességtűk bemutatni. Er elő csak oly növendék számára tehet az igazgatóság kivételt, kit az igazgatóság különös szűrgalmánál fogva a felépeltetés érdemesnek tart. A felvételi feltételek is közzé fognak tételni, addig is az érdeklődőknek az intézet titkára levélbeli megkeresésre szűvesen szűglő felvilágosítással, s megküldi az intézet alászabályait, nemkülönben a néhány nap múlva megjelenő ökvényvet, melyek expedálására szűkséges levélbelyleg a megkereső levélhez melléklendő. Bpest, 1888. július 20. án. Dr. Várad Antal titkár.

* **Az államvasutak menetjegy-irodájától.** A nagy keleti utazás programja. Utirány: I. Budapest—Belgrád—Saloniki, II. Saloniki—Konstantinápoly, III. Konstantinápoly—Yafa—Jeruzsalem—Bethlehem, IV. Yafa—Alexandria—Kairo, V. Alexandria—Pyraeus—Athen, VI. Athen—Saloniki—Belgrád—Budapest. Utazási időtartam 30 nap. Budapestről indulás szeptember 8-án este, Belgrádra érkezés szept. 9-én reggel. Tartózkodás 1 nap. Megszemléltetők: a királyi palota, az egyetem, a vár, a Toposider és egyéb nevezetességek. Többzeneművés is résztvevni szándékozik ezen kirándulásban, kilátásba helyeztetik, hogy azok Belgrádban, valamint később Konstantinápolyban és Athénben hangversenyt fognak rendezni. Belgrádból indulás szeptember 9-én este. Salonikibe érkezés 10-én este. Meghalás a hajón. Minden utas polgárást és a hajóra viteli és azon kabínban helyezeti azt el, a melyre az illető szelvénye szól. Nevezetességek: a márvány-dírvir, az Aja Sofia, Konstantin diadalparkja, a Szt. György templom vagy Rotunda, a Citadella, a Karavanseraj, az Eszki dszmi, a Hippodrom, a Szt. Demeter templom. Salonikiból indulás szeptember 11-én külön gőzhajón. Konstantinápolyba érkezés szeptember 13-án. Tartózkodás öt nap. Megtekintendők: Az első nap, hogy az egész város fekvéséről és panorámájáról jól képet kaphassunk, első helyen a Galati kultúrosz toronyról nezzük meg a várost, aztán utána elvise a szeráj, annak megtekintése után meglátogatjuk az Aja-Szofia-t, az Ahmediét és Szulejmaniét dszmiakat, s végül kirándulunk az Aranyászor mentén Kiathamiba (az európai edes vízkező). A második napon, mely péntekre esik, megtekintjük a szultán mecsetei vonulását (szelamlik), mely által meglathatjuk a török esztárság legfőbb meltoisját, s szomlélt tarthatunk egész Konstantinápoly helyőrsége és a szultán testőrsége felől. Azután megnezzhetjük a tűncelő derveiket, majd átáruulunk Skutariba, hogy jelen lehessünk az ifvölto derveik ájtatoságán. Mind három látványosság csak pénteki napon szemlelhető meg. A Skutariban időzet a város környékét megtekintésre is előrdíthatjuk. Ha az idő engedi felkeressük a nagy török temetőt, mely cyprussokkal van beültetve s lőháton az angol temetőbe is előrdíthatjuk (Kadi-köjbe), hol Guyon alussza körül álmát. A harmadik nap délelőtti egy a bazároknak szentelők, Korutunkat az egyiptomi fűszeres bazárban (miszr eszariszi) kezűnk meg, mely a sztabuli hídon túl a Jemi dszmi udvara mellett kerül el. Kelt minden illatszere, fűszere, taláthat itt meg, roppant tömegben. A nagy zsákokban látható sárga por, mely a perzsa terepörhöz hasonló; henna, melylyel a török nők ujjaikat sárgásirosra festik. Innen kijáve utaztató utazóra csupa bazárokon át haladunk végig, hol minden kigondolható ipar képviselve van. Igylejtünk az uzum eszariba, a hosszú bazárba, hol a legforróbb nyáron is kellemes hűvös levegő van s hol nagyon tanulságos körutat tehetünk, kezdve a rózsáméző-árusok bodeitól, a könyvkereskedőkig és épizsokéig. Legördökesebb a Bezesant, ó-szerbazár, hol a legsajátságosabb régiségkelet találkoznak, s hol a perzsa és kaukázusi karkok, kések, fegyverek és értékes ékszerkelet láthatók. Korutunkban a szepirokat, vesőket érintve, végre a Bajezet mecsete udvarára érünk, hol a százkara meo szent galambokat gyűjtők köréik és etetjük meg kegyeletből a mecsete udvarán ácsorgó török paptló vásárlók gabonával. A negyedik napon török fűrdőt veszünk, nemesak a tapasztaltszerzés kedvéért, hanem mert az utazás fáradalmi után ily fűrdő napokra friss és erőse ed. Leginkább ajánlható a Mahmud pasa fűrdője épen a nagy bazár bejáratánál. Azután Perában teszünk egy kis sétát végig a fontezin (Grande rue de Paris), a Taxim (vívezeték) felé, a tüzérkaptányán túl a népkörtig, homán lezsebb kilátás nyílik a városnak alant elterülő részére, miért is Bellevue nevet visel. Azután fölkereshetjük a benecsek kolostorát, hol II. Rakócy Ferenc nyugszik, majd a protestáns temetőnek magyar részét, melylyel evanának temetke Rakócy udvari orvosa, továbbá Cseh s a nemrég elhunyt déry Szaláji Daniél.

Az ötödik napon a Boszporus sétájára megyünk, mely alatt Bujukdere mellett meglathatjuk a Feketetenger. A hajozás több órára vesz igénybe, de pontól-pontra olyan páratlan szépségeket nyújt tájában, városában, hegyén, hogy a hajozás a konstantinápolyi tartózkodás fenyponjtjának tekinthető. A Boszporus európai partján találjuk az aranyászorból kiinduló Dolmagabesét, a szultánok egykori lakhelyétől szolgáló palotát, mely különösen Abul-Aziz szultánunk jól kedvelt lakóhelye. A Boszporuson áthaladva az ázsiai partok mentén haladunk, itt első helynek Rivat találjuk, ezután a nagy hullámveredésű Jamburunt, Filburunt (elefantok), Kandilid, az édes vizek völgyét, Kandilid, mely többöb az egész Boszporusra, mint világot lámpa szője fényugarait. Innen van a legszebb, a legdrágább kilátás Konstantinápolyra, a Boszporusra és a Márványtengerre. Konstantinápolyból indulás szeptember 17-én Yafába; érkezés szeptember 20-án. Yafától az ut 12 órára vesz igénybe Jeruzsalemig, azért korán reggel kell utra kelni. Az út közöl egy órára át narancs kertek, azután harmadfél mertőlodon szantóföldek és dombok közt t vezet. Jó három órái út után érünk Ramlehbe, innét néhány órái pihenés után tovább megyünk Jeruzsalembe. Első napon a szent sírt, Golgothát kereszük fel. Mindkettő egy templomban van. A sír és Golgotha után a Salvator-Kolostort, azután a Hiskias-tavát tekinjük meg. Azután a Jakab klastromát, Krisztus templomát, továbbá a Haram terent Salamon király nagy templomának romjait, a Bethesda tavát, a siránkozás-teret és a via dolorosa-t. Második napon a szent István kapu át menve, néhány lépésnyire találjuk Mária sírját, azután a szent sírt jobbra Gethsemane kertjét, majd az olajfák hegyét. A Kidvon völgyében találjuk Absolon, Zakariás, Jakob és Josafat és a próféták sírjait. A Zion hegynek déli lejtőjén van a vérmező, és Zion kapuja előtt Dávid sírja, a Damaskus kapu és főlóránnyira a bírák sírja, Jeremias barlangja. Részletes programmot adni a jeruzsalemli tartózkodásról lehetetlen, mert ott minden könek, minden háznak, minden utczának története van, mely azt a kegyelet tárgyává teszi, és minden méltó arra, együtt és külön, hogy megtekintessék. A harmadik napot pár órányira fekvő Bethlehembe való kirándulásra fordítjuk. Utközben Rachel sírját találjuk. Bethlehem városa szép dombon fekszik, lejtőin fűkkel és szőlővel borítva. Bethlehem nevezetessége: az a hely — illetőleg most kolostor és templom — hol Krisztus született, maga a kis város, melynek arab lakói nagyobbára mind keresztények. Bethlehemből azután visszatérünk Jeruzsalembe és onnant Yafába, honnét hajón megyünk tovább 2—3 napi utazás után Alexandriába; itt tartózkodás 1 napig. Alexandria meglepő hatást gyakorol a keleti éltétkaráságra által. A város európai, arab és török részből áll. Kirándulásunk középpontját szolgálat a Mehemed Ali-ter, melyen a nagy pasának 11 m. magas lovas szobra áll. A tér dszakkelteti részén van az anglikán templom. A Boulevard de Ramlehen végig sétálva, balra láthatjuk az új kiktört, s a vasuti pályaudvar mellett a Ptolomeusok palotájának és egy római toronynak romjait. Visszatérve e fötérre s dszakknyugati irányban folytatva utunkat a Rasz-A-Tin utczán át, előbb az arab, majd a török városrészen át az alkirályi palotát találjuk a Rasz-A-Tinen (Fűgöfokon). Azután megtekintjük Pompejus szobáját, mely egy darab 20 méter magas aszmani granitból (syenit) van faragva. A város megtekintése után kirándulást tehetünk kocsin, a várostól egy órányira, a Mahmudje-eszatorna mellett fekvő Dsvinet-en Nuzba nevű népkertbe, melyben tropikus növények dszlennek. A közelben lévő villák sajtóságos építése, modoruknál fogva figyelmet érdemelnek. Alexandriából azután a Nilus mentén haladó vasuton 4 óra 20

perez alatt jutunk Kairóba: itt tartózkodás 3 napig. — Utközben több érdekes állomás között látjuk a regényes fekvését, s egész jól szép Tanáit, mely gaadag nagy város a Nilus egyik ága mellett. Egyiptom fővárosában Kairóban a látványosságok hossz-sora következők rendben tekinthető meg: Első napon: Ezbeki-jer-tér, főlgyvár, Hasszan szultán dszámja, a mamelukok sírjai, a Tulun-mecset, Bulak és muzeuma, a Muszki, a bezárók, El-Ghuri mecsete, egyetem, a khalifa-sírok, Ezbeki-kerk.

Második nap: A gizehi piramisoknak van szentélye, mely kirándulással egybekötve megtekintjük a gizehi kastélyt, utána pedig a Subra-kerket és kastélyt. Harmadik nap: Heliopolis és a kövült erdő. Mindkét kirándulás kocsin teendő meg és külön-külön mindenkit ut 3—4 órára vesz igénybe; azért a kocsit tanácsos egész napra fölfogadni. Kairóból azután visszautazunk Alexandriába, s onnant hajón Piranyonig megyünk, honnét vasut visz fél óra alatt Athénbe; itt tartózkodás 1 nap. A városnak nevezetességei közül következők érdemelnek tözetes megtekintést: mindeleköltit az Akropolisz nagyszemű műemlékeivel; a nemzeti muzeum beszos kincseivel; az új képviselőház, a pénzügyminiszt. színház, a királyi márvány-palota stb. Azután ismét hajóra szállunk s visszatérünk Salonikiba, és onnan külön gyorsvonattal Nisze és Belgrádra át Budapestre. — Az utazás díja: egy később kijáradó és a részletes menetrendet tartalmazó pótprogrammban fog közölteitni; megjegyeztük azonban, hogy az utazási díj az I. osztályban körülbelül 480 forint és a II. osztályban 490 forint fog kitenni. A megállapítandó díjakat következőkben részeseil az utazás: a) Az I. osztályon utazó: I. oszt. jegy a vasuton, I. oszt. kajüte a hajón, szárazföldön utazás szorokon, lovon vagy számlárláton a hajót a helyi víznyolok engedék és mindennemű elmelezés. A hajón és azon városokban, hol tartózkodás van előlra, szállodákban teljes ellátás illetove elszállásolás és pedig minden személy részére külön szoba. (Lásd alább.) b) A II. osztályon utazó: II. oszt. jegy a vasuton, II. oszt. kajüte a hajón, az ellátás és minden egyéb tellesen olyan, mint az I. oszt. utazóké, a szállodákban azonban 2—2 személy egy szobában helyezetik el. Szese italok külön fizetendők és az utazónak a hajón szabad rendelkezésre állanak. Bor-, sör- és likörök kelte mennyiségben vitetnek a födélzetre, s különös figyelem fog arra fordítandó, hogy minden első áron szolgáltatassék ki. — Az utazok rendelkezésére a hajón fűrdő is van. A társaságit utazó hölgyek vihettek ugyan magukkal komornákat, de minthogy a hajón teljesen megfelelő női kiszolgálás is van, a külön komorna fölöslegesse válik. Etrend a hajón (I. és II. osztály): Reggeli: kávé vagy tea, vaj és sütemény. Villás reggeli: d. e. 7 1/2 12 órákor (4 fogás.) Estelőd: d. u. 6 órákor (6 fogás.) Est: 8 órákor tea. — Budapest, 1888. július havában. — Megjegyzések: A vasuti menettérri jegy érvényese 45 napra terjed. Visszautazás alkalmával az utazás Nis és Budapest között kétszer fölbeszakítható: A vidéki résztvevők számára a Budapestről induló külön vonatkozó való esatlakozásban a pótprogrammban közölteendők rendkívül mérsékelt menettérri jegyek fognak kiadandó. A személykocsiban lévő pödgyász őrizetéről, valamint a pödgyásznak a szállókba vagy a hajóra s viszont való szállításáról az utas saját költségén gondoskodik. Külföldi utlevél szükséges azért a résztvevők azok beszerzése iránt idejokorán gondoskodjanak. A vasuton történő utazás alkalmával az ellátás községei az utast illelik. Muzeumok, stb. látogatósi díjait, az érkezőnél és különösen a városokban kocsik fuvardíját, illetove a mikéntől használt eszmákot nényai fölírnyí díjt, valamint borralót az utas tartozik fizetni. Az utazáshoz tartozó kocsiszák költségét, aminő a Yafától Jeruzsalemig és vissza megeendő út, a vállalat viseli. A kirándulási résztvevőre vonatkozó jelentésekhez beárolag augusztus 20-ig fogadtatnak el. Ily jelentésekhez ezimende a budapesti (Mária Valeria utca, Hungaria szálló) vagy a vidéki menetjegy-irodákhoz. Czelszeri, ha a vidéki résztvevők a megfelelő részvételi díjat is beküldik, hogy a különvontól menettérri jegy, a esatlakozási kedvezmény igénybe vételére idejokorán legyen rendelkezésre bocsátható. Mindenesetben azonban előlegként a részvételi díj fele böszlátogatóndó. Ily jelentések lovróvidében a szabadkai városi irodához küldendő. — A nagy királyi államvasutak városi menetjegy irodája.

* **Körözés.** Kozokirat hamisítással büntetve vádolt Kalmár Istváné szül. Keeseméti Kovács Verona ismeretlen tartózkodású vádlottnak országárszere koroztose elrendeltevén, felhívatnak a hazai összes hatóságok, miszerint fent nevezett vádlottal feltalálás esetén letartóztatni és a legközelebbi ügyészségnek a szabadkai kir. ügyészséghez leendő áttalításra végett átadandó závekedjenek. Személyleírása: Kovács Verona keeseméti eselőd, születéhegy Zenta, rom. kath. 40 éves, termete közep, arca felhészű, kissé szeplos, haja barna, szemé barna, orra rendez szája szabályos. Szabadkai kir. trvszék.

* **Dr. Donoszlovits Vilmos,** városunk gyakorló orvosa nem kivéle költségét betegeli érdekeben, orvosi műszereit ismét egy fontos készlekkélt szaporította, meghozatta ugyanis nehéz légzés (asthmában) szenvedőknek úgy szólván egyedül biuz és alapos gyógyezköszet, a Waldenburg-féle pneumatikus apparátust, a melyvel sürített és ritkított levegőt használhatnak betegek, azonkívül többféle tüdő és légzési bajokat elhárító tüdő gymnasticát. — Tüdőbetegeknek melegen ajánlhatjuk.

Értéktözsdei hetijelentés.

A „Magyar Mercur” tudósítása.

A császártalálkozás megtörtént és bár még nem lehet tudni, hogy ennek a nagyfontosságu eseménynek minő következményei lesznek, de úgy látszik, hogy a béke fenntartása most már is biztosítottnak tekinthető és minthogy az utóbbi napokban az időjárás is jelentékeven megjavult, az aratásról meg már jobb hírek érkeznek és a kivitelei kilátások is javultak; csak természetesen, hogy az értéktözsdei ismét emelkedő irány mutatkozik. A forgalom azonban a holt évszának megfelelően még mindig korlátozt és ha csak valami rendkívüli esemény közbe nem jön, még nényai bétén át esendes áztelről kell majd jelentést tennünk.

Járadékok és egyéb befektetési értékek szilárdak. Különösen a két magyar járadék emelkedett jelentékeven a jobb aratási hírekre, meg a regale megváltozásáról szóló felhívatalos jelentésre.

Bankrészevények közöl a két hitelrészvény mellett az összes magyar bankok részvényei javultak. A főlvi mérlegek közöltele rövid idő múlva várható és ha valami nem következik be, akkor a mérlegek újabb emelkedéseket fognak előidézni.

Közlekedési vállalatok részvényei iránt a jobb ki-

vitei kilátások következtében javult a hangulat és különösen a nagyobb vasutak részvényei emelkedtek.

Az iparvállalati értékek közöl első sorban a malomrészvények emelkedtek, ezek után a vagyonközönszű társulatok részvényei és végre a vasgyáraké. E téren általában jó a hangulat, bár a forgalom csekély.

A sorsjegyek piacza szilárd. A magyar nyerevénykölesón és a bécsi sorsjegy különösen keresett. Olasz város keresz sorsjegye ismét emelkedtek.

Valuták és érczeváltók, jelentékeven javultak, a mennyiben jóval olesőbbak, mint a mult hétén.

Irodalom.

— **Ráth Mór törvénykiadásai** közt megjelent a halászatról szóló 1888. évi XIX. törvények. Anyagi részéhez Hermann Ottó irt terjedelmes kommentárt, mely némileg a „Halászatról” szóló nagy könyvnek függeléké képezheti, és melyet egy a természettudományok minden kedvelője, mint mindazok, kik ezen fontos törvény által érdekelve vannak, biznnyal örömmel fogadnak. Ara — 90 kr. Szintén Ráth Mór törvénykiadásai közt megjelent az állategészségügyi törvény Dr. Arany Ákos budapesti áltorviszoi tanítzvet tanára által kommentálva, ki a törvényjavaslat egyik előkészítője. Ara — 60 kr. Ugyanezen gyűjteményben jelent meg az 1888 évi szeszadó — és contingálási törvény, (1888 XVII. és XXV. törvények.) Fritsz Péter a budapesti kereskedelmi és iparkamara tollvívője stb. szakszerű jegyzeteivel Ara — 70 kr.

Szerkesztői üzenet.

* * 500. „Járj a közepeten, akkor boldogulni fogsz”, című karcolata csak gyerekeknek való példaladás. Komoly számba nem lehet vetni ily igénytelen kismeséket.

* * * Cs. r. Szabadka kiadóhivatalunk küldi rendezes a lapot, még pedig az ön által adott címre. Csodájuk, hogy rendezetlenül kapja.

CSARNOK.

Fürdői családások.

— Elbeszélés. —
Írta: **Amaranth.**

A hölgy egy esinos három emeletes ház virágokkal dsiztet kapuján túnt el. Az ifju három föltekintett a ház homlokzatára. Ott arany betétkkel volt olvasható: „Villa-Faust”. Bejegyezte e nevet kis könyveskéjébe, miközben a fölírás egész eszme-láncolatot ébresztett agyában. A Faustrol észbe jutott Margaretha, az előbbiről magára, az utóbbiról a szöke hölgyre gondolt s egyszerűen tépdnsni kezdte a faleveleket, mormolva magában: „szere — nem — szeret . . .” Egészen úgy, a mint fiatal emberek gondolkozni szoktak.

Azután a Villa-Faust lépcsőházába sietett, megkereste a portást, hogy megkérdezze, ki volt az a szöke hölgy, a ki az imént fölhaladt.

Velseley Adrienne grófnő, volt a válasz. S a fiatal ember megrödvö fordult vissza s gyorsan esietett.

„Velseley Adrienne grófnő” tűnődött magában — s én még ismeretségre gondoltam. „Velseley” — mifele név ez! Olyan ismeretes s mégis ismeretlen. Valami ehhez hasonló, mintha halott volna már. De nem, sohase hallotta ezt a nevet. Angol vagy francia lesz. Egyébiránt a névből semmire se szabad következtetni. Sietett egy közeli kávéháza, a hol előkereste a „Kur-liszta”-t. Kereste hosszan ezt a nevet s nagy nehezen sikerült a 2651-nl megtalálnia. Velseley Adrienne grófné. Ez mégis mond valamin, ha nem is sokat. De miért is kutatná tovább kiltető? Anyi bizonyos, hogy az ismeretségek vége. A bájos grófnő nem azért jött Franzensbadba, hogy regényes ismeretségeket kössön.

Talan a barna szépség.

Azt előbb szintén hazáig kell kísérnie.

Fiatal orvosunk elhatározá, hogy egyelőre befojezi kutatásait s a barna szépséget holnap igyekszik megtalálni s haza kísérni.

E határozatot érlelv meg, ment lakására, mely a „Loimán”-fürdők közelében a „Beethovenház”-ban volt.

Alig haladt fél a lépésön első emeleti szobájába, midőn a házmeister utána jött tudatára adta, hogy egy kövér, fekete ruhás úri ember lehetőleg durván kérdészködött kiltetéről s azután esietett.

Valjon melyik lehetett ez — tételődött magában a fiatal orvos, — a szöke, vagy a barna?

II.

Dr. Körner Richard, — fiatal orvosunk, — másnap kora reggel már a Franzensquelle körül forgolódott. Tudta, hogy a tegnapi kaland hősni előbb e forrás-vízéből fognak inni, s csak azután keresik föl a Salzequellét vagy a Stahlequellét. A mai reggel teljes ellentét volt a tegnapiak.

Borongós felhők húzódtak a láthatár fölé, s hűvös szél fújdogált a lak följai között. Majd ezérszázl-vékonyan permetozott az eső s kis vártatva fölénkén, alig láthatólag bútt ki a nap egy felhősflány mögöl s lelkandit halavány mosolylyal az alatt hullámszó hölgyközönségre, mely meleg fölötökkel bőven élt volt láva. Mintha csak restellené, hogy nincs annyi ereje, előzni a esipő szelől s a nedves felhőket.

Sem a hús lég, sem a permeteg eső nem látszott a kiltátozatokl bántani. Azért éf ősi számban s annyi buzgalommal zárandokoltak egyik förrástól a másikká, mint tegnapi. Legfölebb annyi változást idézett elő az időjárás gyógmódjukban, hogy a friss Ferenecz-forrást langy tejjel vegyített, s hosszú úveg esövön keresztül szűresolgtették.

